

Minunată, atotimpăcătoare, atotsfințitoare, atotcurățitoare, atotfinnoitoare este Liturgia și atotîndumnezeitoare. Suntem datori să mergem la Liturgie. (Sfântul Ioan de Kronstadt)

De ce trebuie să mergem la Biserică?

Pr. Hereș Ovidiu Daniel, Parohia Valea Șoșii

Datoria de a participa la Sfânta Liturgie în fiecare duminică și sărbătoare este una din cele nouă porunci bisericesti. Această realitate o știe fiecare creștin, dar motivele pentru care trebuie să participăm împreună cu ceilalți membri ai Bisericii la sfintele slujbe sunt mai puțin cunoscute.

Dacă am face un sondaj printre cei aflați duminică la Sfânta Liturgie, cu întrebarea "De ce veniți la Biserică?", ce răspunsuri am primi?

Am obține multe răspunsuri de genul "Așa e bine", "Așa trebuie" și "Așa e frumos". Sunt acestea motive pentru a merge la Biserică? Evident, nu. Și să te plimbi în parc, într-o zi de toamnă, este frumos.

De ce mergem și de ce trebuie să mergem la Biserică?

Mergem la Biserică pentru a ne întâlni cu Cel ce este pentru noi reperul fundamental în viață: Iisus Hristos. Tot omul are nevoie de repere sau principii solide în viață, de valori care să nu se schimbe de la o zi la alta. Toate valorile oamenilor sunt relative și pot fi puse în discuție. **Valorile reprezentate de Hristos vin din afara sistemului omenesc, sunt dumnezeiești, nu se schimbă și nu-și pierd niciodată valoarea, trecând dincolo de lumea aceasta.** Cine se întemeiază pe ele va avea stabilitate și siguranță în viață, și ajutor de la Dumnezeu.

Mergem la Biserică pentru că, oameni fiind, ne întâlnim acolo cu Creatorul nostru, cu Cel de la care avem viața și prin care putem avea o viață mai bună.

Numai în Biserică ne împărtășim cu Hristos, pentru iertarea păcatelor și pentru viața cea veșnică, gustând din Potirul nemuririi.

A participa la Sfânta Liturgie, numită și „Cerul pe pământ”, înseamnă a participa la un eveniment de importanță cosmică prin dimensiunile sale: înseamnă să-i închipuiești pe Heruvimi, să aduci întreit sfântă cântare lui Dumnezeu, să cânti împreună cu îngerii „Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot”, să cinstești pe Maica Domnului, să cinstești pe sfinți, înseamnă să ascuți Cuvântul lui Dumnezeu, care e veșnic. În timpul acestei mărețe slujbe stai înaintea lui Dumnezeu și primești, prin slujitorul Lui preotul, binecuvântare și ajutor pentru toate, în această viață.

Toate slujbele, rugăciunile și cântările Bisericii sunt menite a-L face cunoscut pe Dumnezeul cerurilor și al pământului. **Numai în biserică îl putem cunoaște pe Dumnezeu.** Mersul la Biserică, cel puțin la Sfânta Liturgie, este o reîntâlnire periodică cu El. Așa cum nu

poți să stai departe de cineva care are importanță pentru tine, pentru viața ta, de o persoană iubită, de exemplu, așa nu poți sta departe nici de Cel din care simți că-ți vine viața.

În Sfânta Evanghelie, Mântuitorul Iisus Hristos se prezintă pe Sine ca fiind o piatră, o piatră pe care ne putem clădi viața, o stâncă pe care construim ceva care rezistă în fața vitregiilor vieții. Dacă ne construim viața și ne hrănim sufletul cu altceva, de pildă cu sistemul trecător de valori al acestei lumi, vom sfârși prin a ne simți goi pe dinăuntru, căci lucrurile despre care am crezut că pot da substanță vieții și-au pierdut gustul și mâine nu mai sunt. Locul lor a fost luat de altă croială a pantalonilor sau a fustei, de un nou telefon mobil cu cameră foto de rezoluție mai mare și de un nou album de muzică. Sufletul omului nu se poate hrăni cu ceva care astăzi e sus, iar mâine e la coșul de gunoi. El are nevoie de ceva mai profund, mai adânc și mai

mie sau două mii de ani.

De ce trebuie să participăm la Sfânta Liturgie? Pentru că, Biserica fiind un organism viu, în care fiecare suntem un mădular (o parte componentă a organismului), cu rol propriu, **orice lipsă a noastră de la chemarea Sfintei Liturghii e ireversibilă și irecuperabilă.** Putem începe acum să mergem, dar nu vom înlocui, nu vom acoperi spațiile în care nu am fost. **Lipsurile noastre de la Sfânta Liturgie vor rămâne în veșnicie spații goale, momente în care nu ne-am respectat rostul și n-am răspuns la chemarea lui Dumnezeu pe care o auzim, atunci când bat clopotele.** Cum ar fi dacă ne-am uita la trupul nostru, și o mână ar zice că nu vrea să facă parte din noi? Sau un ochi? Pentru că noi nu percepem importanța pe care o avem în Biserică, botezați fiind, nu înseamnă că nu avem nicio importanță, că participarea noastră la slujbe nu are un sens în întreaga

lui, care aduce dragoste, bucurie, pace, liniștire a gândurilor și chiar o ameliorare a bolilor trupului. Omul se simte bine la biserică, se liniștește. Într-adevăr, și medicii creștini au constatat prin măsurători științifice, că în timpul Liturghiei pulsul și tensiunea arterială se normalizează, iar psihicul se relaxează, dând omului acea stare de bine. **Iată un alt motiv foarte important pentru a veni la Biserică: pentru sănătatea sufletului și a trupului.**

Prin Botez toți am devenit fii ai Bisericii Ortodoxe și suntem chemați la Liturgie în duminici și sărbători. Liturgia ne adună, ne unește în jurul Sfântului Altar așa cum mama își adună copiii la sân. Biserica are nevoie de toți așa cum suntem. Ea nu caută la mărimea averii, la felul cum arătam, la studiile noastre sau la alte lucruri care despart pe oameni. Biserica este alcătuită din toți fiii ei și lipsa unuia de la Liturgie este lipsa tuturor.

Sfânta Liturgie descoperă adunarea credincioșilor ca Biserică și împreună-slujitori ai lui Dumnezeu. Ca urmare întreaga parohie trebuie "să se adune în Biserică" participând (și nu doar asistând) în fiecare duminică și în sărbători la întreaga Liturgie, încă de la începutul acesteia. Motive binecuvântate pentru a lipsi de la Liturgie sunt: boala și slăbiciunea trupului, îngrijirea unui copil mic sau a unui bolnav, mergerea la serviciu. Cel care muncește în timpul Liturghiei este dator să se roage în gând și să dea milostenie din ce câștigă atunci, pentru a avea spor în casa lui, altfel ceea ce adună atunci se va risipi și nu-i va aduce binecuvântare în casă.

Există oameni care spun că nu trebuie să meargă la Biserică, fiind suficientă rugăciunea personală de acasă. Acestei păreri greșite îi

răspundem prin cuvintele Înaltpreasfințitului Serafim Joantă: „Niciodată în lumea aceasta oamenii nu sunt mai adunați, mai înfrățiți și mai uniți ca la Liturgie. Liturgia ne unește unii cu alții și cu Hristos, ne dă puterea lui Dumnezeu ca noi să continuăm o viață creștină și acasă, prin rugăciunea personală, prin faptele bune și prin post, prin tot ceea ce facem. Liturgia este baza, fundamentul. Nu se poate o viață creștină sănătoasă și normală care să facă abstracție de Liturgie.”

adevărat, iar așa ceva nu se găsește printre oameni, ci în afara sistemului de valori din această lume, la Dumnezeu.

Cine își pune la temelia vieții sale pe Hristos și cultivă legătura cu El prin rugăciune și împlinirea cuvântului Evangheliei, are un sens în viață. Știe de unde vine, știe ce are de făcut și știe unde merge. Contrar părerii celorlalți, el nu consideră că se privează pe sine de bucuriile vieții. Pur și simplu ceea ce îi încântă pe ceilalți nu are valoare pentru el. El își găsește bucuria în alte lucruri, care sunt la fel de valoroase astăzi ca și acum o

istorie.

Mersul la biserică nu trebuie să constituie pentru credincios un simplu obicei, o simplă obligație sau o scăpare din viața sufocantă de zi cu zi, ci dimpotrivă, **el trebuie să reprezinte o nevoie esențială, adică nevoia de a trăi viața cea adevărată în Hristos, de a gusta din bunătățile necesare sufletului, de a primi binecuvântare și totodată de a-i mulțumi lui Dumnezeu pentru toate darurile Sale.**

Fiecare creștin, care a participat cu sufletul deschis la Sfânta Liturgie, a simțit o lucrare a harului lui Dumnezeu în viața